

در این مبارزه نه سپاه بی‌شمار حضور داشت و نه تاخت و تاز بود
نیزه‌ای به سویی پرتاب نشد، کمانی تیری نینداخت بلکه مباحله بالاتراز
هر مبارزه دیگری که با سلاح جنگی بود در تاریخ ماندگار شد.
چرا که مباحله، پیکار حقیقت با بدعت بود. رویارویی شرافت با اشرافیت بود

دبیر علمی جشنواره شعر مباحله:

مباحله نبرد حقیقت با بدعت بود

دعوت کرده بود آنها را نپذیرفت. برای فهمیدن دلیل سراغ امیرالمومنین رفتند. حضرت به آنها گفت پیامبر و اسلام با اشرافیت روی خوشی ندارند و لباس هایتان را باید عوض کنید. بالاخره در این پیکار، دین اسلام با کمال قدرت در مقابل فرهنگ اشرافیت مقابله کرد و سرافراز از میدان بیرون آمد. اما مهم این است که با کمال تأسف این رویداد عظیم نه تنها در آرشو غفلت مانده، بلکه به فراموشی سپرده شده است و مسلمانان طعم شیرین آن را هنوز به کام جانشان نچشیده‌اند.

دبیر علمی جشنواره شعر مباحله درباره برخورد مسیحیان در روز مباحله با خاندان پیامبر عنوان می‌کند: در آنجا ابوحارثه یکی از اسقف‌های حاضر در ماجرا به دیگر اسقفان گفت اگر قرار باشد پیامبر مباحله کند و دست به سوی آسمان ببرد، روزگار مسیحیت تباه می‌شود و کوه‌ها از جایشان تکان می‌خورند.

هنگامی که اهمیت مباحله روشن و فراخوان جشنواره مباحله منتشر شد، شاعران در راستای تبیین مباحله شعرها سرودند. اشعارشان چاپ شد و به چند نفر از شاعران با صلاحدید داوران جایزه اهدا شد. امسال نیز به لطف امیرالمومنین حدود ۲۰۰ شاعر به میدان آمدند و وزیر ارشاد هیأتی را انتخاب کردند تا در کنار جشنواره شعر مباحله، نمایشنامه‌هایی نیز در این رابطه روی صحنه برود.

انسانی معتقد است امروز که آمریکای جنایتکار انسان‌ها را به جرم رنگین بودن پوست‌شان می‌کشد، در چند قرن گذشته اما پیامبر ما تصمیم می‌گیرد با پیروان سایر ادیان تعامل کند و از آنها برای تامین امنیت‌شان در حکومت اسلامی جزیه دریافت کند. او همچنین در ادامه از استقبال شاعران برای سرودن از مباحله نیز می‌گوید. انسانی در این باره خدا را شاکر است و می‌افزاید: پس از عید غدیر که امسال شاهکار بود، قرار است برای بزرگداشت روز مباحله ۴۰۰ شهرستان پای کار بپایند و مجالس شعرخوانی ویژه این روز برگزار کنند.

چندسالی است مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری، به مناسبت بزرگداشت روز مباحله، جشنواره شعر برگزار می‌کند و با اعلام فراخوان از شاعران می‌خواهد برای نشان دادن شان و مقام خاندان رسالت، قلم بچرخاند و ذوق و قریحه شاعری‌شان را در راه اهل بیت (ع) و حقانیت نبی اکرم (ص) خرج کنند. امسال این جشنواره مبارک، سومین دوره خود را تجربه می‌کند و می‌توان گفت در میان شاعران، سرودن از مباحله در حال تبدیل شدن به سنتی شریف است.

علی انسانی، دبیر علمی جشنواره مباحله در گفت‌وگو با جام جم درباره اهمیت جایگاه مباحله در اسلام می‌گوید: منادیان مباحله دیدند این جریان که اعتبار و اقتدار اسلام است، متأسفانه مغفول مانده است. در تحدی‌های پیش از مباحله مانند بدر و احد و خندق مسلمانان سرافراز از میدان جنگ بیرون آمدند. حادثه حنین و از آن بالاتر جنگ خیبر برگ تازه و زرینی در تاریخ اسلام رقم زد. تمام برخوردهای نظامی پیامبر با متکران به اسلام جوانمردانه، حماسه‌ساز و زیانزد شد اما در تمام آن جنگ‌ها، یک‌تاز میدان مولا امیرالمومنین بود. یکی از پیکارهای پیامبر اعظم با پیروان دیگر ادیان که گمنام و مغفول مانده است، مباحله است که حتی خداوند متعال در دفاع از پیامبر و آل... نیز آیه نازل کرد. مباحله نه تنها از نبردهای دیگر

کمتر نبوده و نیست بلکه از تحدی‌هایی است که مردم مدینه پس از این ماجرا جشن گرفتند. در این مبارزه نه سپاه بی‌شمار حضور داشت و نه تاخت و تاز بود، نیزه‌ای به سویی پرتاب نشد، کمانی تیری نینداخت بلکه مباحله بالاتراز هر مبارزه دیگری که با سلاح جنگی بود در تاریخ ماندگار شد. چرا که مباحله، پیکار حقیقت با بدعت بود. رویارویی شرافت با اشرافیت بود.

انسانی ادامه می‌دهد: مسیحیان با لباس‌های زرین و صلیب‌های طلایی به مقابل پیامبر آمدند و پیامبر آنها را نپذیرفت. گله‌مند شدند چرا در حالی که خود پیامبر از آنها

چرا مباحله؟

دبیر ویژه‌نامه
آرش شفاهی

راستش را بخواهید روز اول که مدیرمسئول روزنامه از مأموریت تهیه ویژه‌نامه‌ای به مناسبت روز مباحله سخن گفت، مثل خیلی از شما با خودم پرسیدم اصلاً چرا

مباحله؟ چرا باید برای این روز یک ویژه‌نامه منتشر کنیم و مگر چقدر مطلب و محتوا درباره این روز می‌شود تهیه کرد؟

به هر حال خواسته و نخواستہ درگیر ماجرای شدم به نام مباحله، کمی درباره‌اش بیشتر خواندم. در منابع قدیمی و جدید جست‌وجو کردم و با برخی هنرمندان و چهره‌های فرهنگی از جمله دوستان برگزاری جشنواره ادبی مباحله تماس گرفتم و هرچه بیشتر پیش رفتم، بیشتر به این مسأله پی بردم که باید حتماً، جدا و مصراً برای مباحله کار کرد، تولید محتوا کرد و این روز بزرگ، تاریخی و سرنوشت‌ساز را از غربت و مهجوریت بیرون کشید.

مباحله، روایتی تاریخی است که همه مذاهب اسلامی بر آن اتفاق نظر دارند و در این روایت تاریخی، موضوع حقانیت اهل بیت (ع) به صراحت و روشنی کم‌نظیری مورد توجه و تصریح قرآن و بیان خداوند قرار گرفته است، عجیب نیست که بسیاری از ما درباره این روز بزرگ کمتر شنیده یا خوانده‌ایم؟ به هرحال در مباحث تاریخی و علمی، نمی‌توان حکم‌های احساسی و قطعی داد و از بایکوت و توطئه به همان راحتی که اصحاب رسانه در هر مورد دیگری صادر می‌کنند، صادر کرد اما واقعاً این غربت و کم‌اعتنایی در طول تاریخ جای شگفتی دارد.

حتی در گنجینه‌های شعر فارسی که همگی سرشار از روایت‌های تاریخی و توجه و تلمیح به صدر اسلام و تاریخ اسلام است، توجه به مسأله مباحله بسیار کم است و شاید بهترین نمونه از این توجه، ابیات مدح امیرالمؤمنین (ع) در حدیقه سنایی است که گزیده‌ای از آن را در پایان این ویژه‌نامه خواهید خواند.

جالب اینجاست که سنایی به اعتبار مذهب

سنی است اما مشرب عرفانی و فطرت

پاک و هنرمندی وجودش او را از

بی‌نظیرترین شیفتگان علی (ع) در

تاریخ ادب پارسی کرده است.

به هر روی، این ویژه‌نامه را در

طلیعه پنجمین ماه سال به

رسم ادب پیشکش وجود

مقدس پنج نور خاصه الهی

می‌کنیم و امیدواریم کمی و

کاستی‌های آن را ببخشاید،

باشد این اندک، فرصتی برای

آشنایی بیشتر با روز بزرگ مباحله

فراهم کند.

منادیان مباحله و خرج قریحه شاعری در راه حقانیت پیامبر

دبیر علمی جشنواره شعر مباحله درباره بازخورد شاعران از جشنواره شعر مباحله در این چند دوره نیز تصریح می‌کند: الحمدا... همه با روی باز و هر شاعری با طبع، وسع، ذوق، قریحه خاص و رزق خودش به میدان آمد. منادیان این واقعه دیدند این ماجرا مثل غدیرو حتی بالاتراز غدیرو، در آن روز از فضیلت امیرالمومنین روایت شده و امیرالمومنین نفس پیامبر خطاب شده و آن را به زبان شعر بیان کردند. امسال نیز آثار بسیار خوبی از سوی شاعران درباره مباحله دریافت کردیم. سال‌های گذشته نیز کتابی از اشعار دریافتی جشنواره چاپ شد و امسال قرار است این کتاب با اشعار جدید تجدید چاپ شود. شاعران بسیار خوب به استقبال امیرالمومنین در روز مباحله آمدند. به امید آن که منادیان مباحله با تمام قوا به میدان بپایند و حق مباحله تمام و کمال ادا شود؛ چرا که بعضی هیأت‌های ولایت‌مدار، پس از عید غدیر به انتظار محرم می‌نشینند. این کار از سوی علما و مراجع مورد تأیید نبود؛ چرا که ما پیش از محرم روز مباحله را داریم و باید این کار نگه داشته شود تا بتوان بزرگداشت مباحله و روز فضیلت مولا امیرالمومنین را جشن گرفت.

